

TGM: A tánti

2015 január 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az az ötlet, hogy Angela Merkel budapesti látogatása alkalmából tüntetést szervezzenek a kancellár köszöntésére – „néni kérem, tessék szíves lenni megszabadítani bennünket Orbán Viktortól, és tess’ megmondani nekünk, hogyan kell bevezetni a szabadságot” –, egészen fantasztikus.

Angela Merkel, németországi szövetségi kancellár nemsokára Magyarországra látogat. Evvel a banális vizittel

kapcsolatban – amelynek berlini hírek szerint csak Európa és Oroszország viszonya a tárgya, kihasználva a magyarországi rezsim kivételes kapcsolatát a Putyin nevű Gazprommal – hazánkban a leggyerekesebb népmesék terjengenek.

Némelyek azt képzelik, hogy az európai fölntek majd jól leteremtik a züllött óvodásokat, akik fatális véletlenek folytán Magyarországot irányítják, és b?gve tombolnak a homokozóban, ameddig meg nem érkezik a nagynéni, aki megtörli az orrukat, ráver a fenekükre, majd megvizsgálja ?ket csokis keksszel. Van, aki tart ett?l, van, aki örül neki – de ez az infantilis és nevetséges fantáziálás meglehet?sen elterjedt.

A mai Németország (néhány észak-európai országgal együtt) körülbelül a maximumot képviseli, ahová a jelenkori polgári demokrácia eljuthat. Ez a maximum nem túl sok. Bár távol álljon t?lem, hogy lebecsüljem a nyugalmat és a b?séget, a viszonylagos toleranciát és nagylelk?séget, a szociális biztonságot, a más helyekhez képest els?osztályú köz- és fels?oktatást, közlekedési, népjóléti, egészségügyi, környezetvédelmi rendszert, és így tovább. Nyilván némi irigységgel nézi az ember a nem valami mély, de annál kiterjedtebb antifasiszta konszenzust. Természetesen más az az ország, amelynek a leginkább befolyásos társadalmi gondolkodója Jürgen Habermas, nem pedig – de hagyjuk...

Angela Merkel mindennek a megalkotásában nem játszott szerepet. Kifejezetten szerencsés kez? politikus, a liberális-demokratikus, középpolgári *status quo* sok gondolattól nem nyugtalanított, kiegyensúlyozott és egykedv? kezel?je. F? jellemvonásai: a szolid jelentéktelenség, az óvatosság, no meg a fantázia, az újítás és a kezdeményezés iránti bizalmatlanság. Személyes érdekl?désér?l, kedvteléseir?l, olvasmányairól, elfoglaltságairól, lelkesültségeir?l nincs megbízható hír: a kancellár mintha nem is rendelkezne ilyenekkel. A német konzervatívoknak és sörpolgároknak ? a mutti.

A magyaroknak meg ? a tánti.

Az az ötlet, hogy Angela Merkel budapesti látogatása alkalmából tüntetést szervezzenek a kancellár köszöntésére – „néni kérem, tessék szíves lenni megszabadítani bennünket Orbán Viktortól, és tess’ megmondani nekünk, hogyan kell bevezetni a szabadságot” –, egészen fantasztikus.

Hogy lángszavú próféta köszöntésére tömegek tóduljanak az utcára, és tüzes zsoltárokat zengjenek: ezt el lehet képzelni.

De hogy a gondolat nélküli tánti üdvözlésére tíz- vagy százezrek zengjék az id?szer? harci jelszót: „mi se akarunk semmit, Angela néni”, vagy: „édes tánti, követünk téged az állag?rzés és józan számvetés útján!”, ez társaslélektani ?sbemutató. Ez mintha annak a jele lenne, hogy az ellenzéki középosztálynak a NER nem túl kevés, hanem túl sok. „Életünk és halálunk a békén hagyásért!” „Mindenünk a kóma!” „Jó modorú zombik, egyesüljetek!” „El?re a díjmentes, európai autópályákért!”

Sajnos ez ugyanaz a meghunyászkodó, passzív, mazochisztikus hatalomimádat, amellyel a ballib médiák – nem ok nélkül – gyanúsítják az Orbán-fanokat: csak itt ebbe még a k?gazdag Németország iránti irigy/szolgalelk? csodálat elemei is belevegyülnek.

Miközben az ellenzéki kispolgárságnak a tánti az angyal, a nemzeti kispolgárságnak ? a démon.

Ez még nevetségesebb. Még annál is nevetségesebb, mint hogy sátánnak tartanak egy mosolygós (amerikai) követségi tisztvisel?t, aki olykor digitális fényképez?géppel sétál a pesti utcán, ironikus tweetekkel inspirálja a nívótlan vidéki közéletet. Kénköves pokol! Armageddon! (Ugyanez a barátságos kishivatalnok más körökben bizarr kultusz tárgya: ha a magyar állam valamiért nem smakkol, akkor más államtól kell függ?vé lenni, csak állam legyen, csak hatalom legyen, csak F?néni legyen.)

A tántidémont az avar-hun-szittyá sajtó szerint a judeobolsevista/judeoliberalis demokraták, plutokraták (akik „ígyák csak az angol teát”, mondja a híres dal az *Egy szerelem három éjszakája* c. keserédes mjuzikelban...) befolyásolják, akik keltik, csak keltik hazánknak azt a rossz hírt. Pedig a tántit csak az nyugtalanítja, ami mindenkit: Kelet-Ukrajnában háború folyik, márpedig ez Európában van, és szemben minden ellenkez? híreszteléssel: Oroszország európai nagyhatalom, és valamit csinálni kéne, hogy a földrészünkön – a jugoszláviai háború sajnálatos, ám egyedi kivételével – 1945 óta béke van, s nem ártana, ha ez folytatódna. De nem, a nemzeti radikális kispolgárság azt hiszi, hogy a tánti a ridiküljébe gyömöszöli magyarságunkat, s magával viszi. Keveset tartanak a nemzeti kultúráról ezek a tájékozatlan etnokamaszok.

Miután Merkel szövetségi kancellár megismétli Pesten is azt az antifasiszta gesztust, amelynek az egyesült Németország a jólétét köszönheti, s amelynek a lényege: „soha többé háborút!” (és van-e nagyobb kéjöröm, mint az antifeminista n?kancellár, aki szerint „a multikulti halott!”, és aki komoran fenyegeti a görög baloldalt, de aki itt vidéken már majdnem pízí), majd elutazik, s az ünnepl? tömegek konstatálni fogják, hogy nem történt semmi, az ellenségesen vicsorgó jobboldaliak ugyancsak látni fogják, hogy nem történt (mert nem is történhetett) semmi, s ebb?l mindenki le fogja vonni azt az el?relátható következtetést, hogy ? gy?zött, ami onnan is tudható, hogy a tánti már megint nem mondott semmit, vagyis azt, hogy a demokrácia egyébként pöpec.

A tüntetéshullám egy pillanatra azt a benyomást ébresztette olyan naiv emberekben, mint e sorok írója, hogy van itt azért nonkonformizmus meg fantázia meg eredetiség.

Pedig nincs itt semmi, csak a tánti, és ? is csak két napra.

Aztán már ? se lesz, s marad alapkérdésünk: a nagy M nulla.

Tamás Gáspár Miklós - www.hvg.hu

[A cikk eredetije ITT olvasható!](#)

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
